

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA ¹⁾**

z dnia 2017 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości
emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody ²⁾**

Na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm. ³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. poz. 1542) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ciągłe lub okresowe pomiary emisji do powietrza prowadzi się dla następujących źródeł spalania paliw:

- 1) określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 146 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „ustawą”, w tym turbin gazowych, bez względu na datę wydania decyzji o pozwoleniu na budowę lub oddania turbiny do użytkowania,
 - 2) silników Diesla o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW,
 - 3) kotłów odzysknicowych w instalacjach do produkcji masy celulozowej
- wymagających pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, pozwolenia zintegrowanego albo zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy, zwanych dalej „źródłami”.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ciągłe pomiary emisji do powietrza prowadzi się dla źródła o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 100 MW, ustalonej z uwzględnieniem zasad łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy.”,

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża następującą dyrektywę Unii Europejskiej: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529 i 1566 i 1888.

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Okresowe pomiary emisji do powietrza prowadzi się:

- 1) dla źródła wymagającego pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego - co najmniej dwa razy w roku, raz w sezonie zimowym (październik-marzec) oraz raz w sezonie letnim (kwiecień-wrzesień), z tym że w przypadku źródła pracującego sezonowo w okresie nieprzekraczającym sześciu miesięcy, pomiary emisji do powietrza prowadzi się raz w roku w okresie pracy źródła;
- 2) dla źródła wymagającego zgłoszenia o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy, którego nominalna moc cieplna jest nie mniejsza niż 1 MW, z zastrzeżeniem pkt 3 - co najmniej raz na trzy lata;
- 3) dla źródła wymagającego pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, pozwolenia zintegrowanego albo zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy, o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW i nie większej niż 20 MW, ustalonej z uwzględnieniem zasad łączenia, o których mowa w art. 157 ust. 2 ustawy, jeżeli jest to źródło:
 - a) oddane do użytkowania przed dniem 20 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródła zostało wydane przed dniem 19 grudnia 2017 r., oddane do użytkowania nie później niż w dniu 20 grudnia 2018 r., którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z pięciu lat wynosi 500 godzin w roku, albo, jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin w roku,
 - b) oddane do użytkowania po dniu 19 grudnia 2018 r., a w przypadku, gdy pozwolenie na budowę źródła zostało wydane po dniu 18 grudnia 2017 r., oddane do użytkowania po dniu 20 grudnia 2018 r., którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z trzech lat wynosi 500 godzin w roku- co najmniej każdorazowo po upływie trzykrotności określonego dla tego źródła średniego rocznego czasu użytkowania, ale nie rzadziej niż raz na pięć lat;
- 4) dla źródła wymagającego pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo, pozwolenia zintegrowanego, o nominalnej mocy cieplnej większej niż 20 MW i mniejszej niż 50 MW, ustalonej z uwzględnieniem zasad łączenia, o których mowa w art. 157 ust. 2 ustawy, jeżeli jest to źródło:
 - a) oddane do użytkowania przed dniem 20 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródła zostało wydane przed dniem 19 grudnia 2017 r., oddane do użytkowania nie później niż w dniu 20 grudnia 2018 r., którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z pięciu lat wynosi 500 godzin w roku,

albo, jeżeli jest to źródło służące wyłącznie do wytwarzania ciepła w razie wystąpienia nadzwyczajnie niskich temperatur, nie więcej niż 1000 godzin w roku,

- b) oddane do użytkowania po dniu 19 grudnia 2018 r., a w przypadku, gdy pozwolenie na budowę źródła zostało wydane po dniu 18 grudnia 2017 r., oddane do użytkowania po dniu 20 grudnia 2018 r., którego czas użytkowania liczony jako średnia krocząca z trzech lat wynosi 500 godzin w roku
 - co najmniej każdorazowo po upływie określonego dla tego źródła średniego rocznego czasu użytkowania, ale nie rzadziej niż raz na pięć lat.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie;

„8. W przypadku źródła, do którego stosuje się zasady łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy:

- 1) nominalnej mocy cieplnej źródła odpowiada całkowita nominalna moc cieplna tego źródła,
- 2) pomiary powinny obejmować emisję ze wszystkich części źródła pracujących w danym sezonie lub okresie.”.

2) w § 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli metodyka referencyjna wykonywania pomiarów emisji do powietrza jest określona z odwołaniem do Polskiej Normy, to w przypadku gdy Polska Norma zostanie zastąpiona nową Polską Normą lub jej nowym wydaniem, nową Polską Normę lub jej nowe wydanie stosuje się:

- a) po terminie wskazanym w Komunikacie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w sprawie stosowania danej Polskiej Normy jako termin, do którego norma wycofana jest aktualna w ocenie zgodności albo
- b) po upływie 18 miesięcy od daty wydania pierwszego Komunikatu Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w sprawie stosowania danej Polskiej Normy
 - w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy.”.

§ 2. Do pomiarów wielkości emisji rozpoczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się, do dnia 31 grudnia 2017 r., przepisy dotychczasowe.

§ 3. 1. Dla źródła oddanego do użytkowania przed dniem 20 grudnia 2018 r., a w przypadku, gdy pozwolenie na budowę źródła zostało wydane przed dniem 19 grudnia 2017 r. – oddanego do użytkowania nie później niż w dniu 20 grudnia 2018 r., dla którego w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wykonywanie pomiarów emisji do powietrza nie było wymagane, pierwsze pomiary, o których mowa w § 2 ust. 2 – 5 rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, przeprowadza się nie później niż do dnia:

- 1) 31 kwietnia 2024 r. – dla źródła o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW,

2) 31 kwietnia 2029 r. - dla źródła o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW.

2. Dla źródła o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW, ustalonej z uwzględnieniem zasad łączenia, o których mowa w art. 157 ust. 2 ustawy, oddanego do użytkowania po dniu 19 grudnia 2018 r., a w przypadku, gdy pozwolenie na budowę źródła wydano po dniu 18 grudnia 2017 r., oddanego do użytkowania po dniu 20 grudnia 2018 r., pierwsze pomiary, o których mowa w § 1 ust. 6 pkt 2-4 rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, przeprowadza się w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od daty uzyskania pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, pozwolenia zintegrowanego albo dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy, albo od daty rozpoczęcia użytkowania źródła, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

§ 4. Polskie Normy przywołane przy określaniu metodyk referencyjnych wykonywania pomiarów emisji do powietrza w załącznikach nr 1-6 do rozporządzenia, o którym mowa w § 1, oraz norma PN-EN 15267-4, które w 2017 r. zostały zastąpione nowymi Polskimi Normami, albo nowymi wydaniem Polskich Norm, mogą być stosowane w ocenie zgodności do dnia 1 stycznia 2020 r.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie wprowadza zmiany do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (D. U. poz. 1542).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody, zwany dalej „projektem”, ma na celu przeniesienie do prawa polskiego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania, zwanej dalej „dyrektywą MCP”. Dyrektywa MCP dotyczy tzw. średnich źródeł spalania paliw, tj. źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW, które nie wchodzą w skład tzw. dużych źródeł spalania paliw, do których mają zastosowanie pierwsza i druga zasada łączenia, sformułowane w art. 157a ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 z późn. zm), zwanej dalej „ustawą Poś”. Wprowadza ona wymóg objęcia średnich źródeł spalania paliw systemem pozwoleń lub rejestracji, dopuszczalnymi wielkościami emisji i obowiązkiem monitorowania emisji, jak również wymóg prowadzenia odpowiednich rejestrów. Zakres i częstotliwość wykonywania pomiarów wielkości emisji z tych źródeł powinny być zgodne z załącznikiem III do dyrektywy MCP.

Obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. poz. 1542), zgodnie z którym ciągłym lub okresowym pomiarom emisji podlegają – co do zasady – źródła objęte standardami emisyjnymi i wymagające pozwoleń na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego. Wymagania w zakresie pomiarów wielkości emisji nie dotyczą zatem dużej grupy średnich źródeł spalania paliw, które nie wymagają pozwolenia, a objęte są zgłoszeniem. Postanowienia dyrektywy MCP dotyczące wymagań w zakresie obowiązków pomiarowych zostaną wdrożone do prawa polskiego poprzez zmianę ww. rozporządzenia co będzie stanowić wykonanie upoważnienia zawartego w art. 148 ustawy Poś. Zmiany te są omówione poniżej.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy MCP średnie źródła spalania paliw powinny być objęte obowiązkiem monitorowania wielkości emisji co najmniej zgodnie z załącznikiem III część 1. We wskazanym załączniku termin, od którego wymagane jest wykonywanie pomiarów dla średnich źródeł, jest powiązany z terminem wymagalności pozwolenia lub zarejestrowania źródła. Oznacza to, że dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej większej niż 5 MW jest on określony na dzień 1 stycznia 2024 r., natomiast dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej do 5 MW - na dzień 1 stycznia 2029 r.. W terminach wcześniejszych pomiarowe postanowienia dyrektywy MCP mają zastosowanie do średnich źródeł nowych, tj. źródeł oddanych do użytkowania po dniu 19 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródeł wydano po dniu 18 grudnia 2017 r. – oddanych do użytkowania po dniu 20 grudnia 2018 r. Źródła nowe powinny być objęte wymaganiami w zakresie pomiarów emisji, określonymi w załączniku III do dyrektywy MCP, w terminie czterech miesięcy od daty uzyskania pozwolenia albo

dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy, albo od daty rozpoczęcia użytkowania źródła, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza (§ 3 ust. 2 projektowanego rozporządzenia). Co istotne, obecnie obowiązujące przepisy nie określają terminu, w którym pomiary emisji dla źródeł spalania paliw, zgodne z wymaganiami rozporządzenia, miałyby być wykonane po raz pierwszy (w art. 147 ustawy Poś określono jedynie terminy wykonania tzw. pomiarów wstępnych).

W związku z faktem, że w Polsce dla wszystkich średnich źródeł spalania paliw wymagających pozwolenia określone są obecnie wymagania w zakresie pomiarów wielkości emisji, przyjęto ogólną zasadę, że wymagania te nie ulegną zmianie. Zmiana rozporządzenia dotyczyć będzie natomiast określenia wymagań w zakresie pomiarów wielkości emisji dla średnich źródeł spalania paliw wymagających zgłoszenia, z zachowaniem terminów określonych w dyrektywie MCP. Podstawowa zmiana w tym zakresie dotyczy § 2 obowiązującego rozporządzenia (§ 1 pkt 1 projektowanego rozporządzenia). Polega ona na objęciu wymaganiami w zakresie pomiarów wielkości emisji średnich źródeł spalania paliw wymagających zgłoszenia oraz określeniu częstotliwości prowadzenia pomiarów emisji pyłu, dwutlenku siarki, tlenków azotu i tlenku węgla ze źródeł spalania paliw o całkowitej nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW, ustalonej z uwzględnieniem zasad łączenia, o których mowa w art. 157 ust. 2 ustawy Poś.

Ponadto w projektowanym rozporządzeniu wprowadzono – w § 1 pkt 2 – zmianę w § 11 obowiązującego rozporządzenia, dotyczącą terminów obowiązywania Polskich Norm przywołanych w załącznikach nr 1-6 do rozporządzenia, w przypadku ich zastąpienia nowymi normami lub ich nowymi wydaniem. Zmiana ta nie dotyczy transpozycji dyrektywy MCP, a ma związek z problemami z wykonywaniem pomiarów wielkości emisji przez akredytowane laboratoria w związku z bardzo krótkimi okresami wprowadzenia lub zastąpienia przyjmowanymi w nowych Polskich Normach. Jest ona konieczna z uwagi na fakt, że zarówno laboratoria Inspekcji Ochrony Środowiska, jak i komercyjne, dysponują systemami do pomiarów emisji do powietrza, które z dniem 1 sierpnia 2017 r. nie spełniają wymagań kilku Polskich Norm zmienionych w 2017 r. Tego problemu dotyczy także przepis przejściowy § 4 projektowanego rozporządzenia, który powinien umożliwić wykonywanie pomiarów przy zastosowaniu pięciu Polskich Norm, które są wskazane w obowiązującym rozporządzeniu jako istotne z punktu widzenia metodyk referencyjnych wykonywania pomiarów wielkości emisji, w przypadku których w kwietniu 2017 r. PKN opublikował nowe wydania tych norm określając bardzo krótki termin zastąpienia (1 sierpnia 2017 r.). Za wprowadzeniem okresu przejściowego przemawia również stanowisko Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, z którego jednoznacznie wynika cyt.: „wycofanie Polskiej Normy nie jest tożsame z jej unieważnieniem, wycofane Polskie Normy mogą być stosowane”... „stosowanie PN wycofanych zależy od porozumienia zainteresowanych stron”

W projektowanym rozporządzeniu wprowadzono także inne przepisy przejściowe:

- 1) § 2, zgodnie z którym wszystkie pomiary, które będą realizowane w dacie wejścia w życie rozporządzenia będą mogły być dokończone według przepisów dotychczasowych,

2

- 2) § 3 określający - w nawiązaniu do postanowień dyrektywy MCP – daty, od których powinny być realizowane pomiary wielkości emisji dla istniejących źródeł spalania paliw nieobjętych dotychczas obowiązkiem pomiarowym (tj. średnich źródeł spalania paliw wymagających zgłoszenia) oraz terminy, do których pomiary emisji powinny być wykonane po raz pierwszy w przypadku nowych średnich źródeł spalania paliw.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej oraz nie zawiera norm technicznych, a także przepisów technicznych podlegających procedurze notyfikacji wymaganej zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z przepisami art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

W ZASTĘPSTWIE
GŁÓWNEGO INSPEKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA

Radosław Fienko
DYREKTOR GENERALNY

